Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 23. septembra 2020*

„Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie MUSIKISS – Staršia slovná a obrazová ochranná známka Spojeného kráľovstva KISS – Dohoda o vystúpení Spojeného kráľovstva z Únie a Euratomu – Prechodné obdobie – Rozhodnutie odvolacieho senátu vrátiť vec námietkovému oddeleniu – Prípustnosť – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001)]“

Vo veci T-421/18,

Bauer Radio Ltd, so sídlom v Peterboroughu (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: G. Messenger, barrister,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: S. Bonne, H. O’Neill a V. Ruzek, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom:

Simon Weinstein, bydliskom vo Viedni (Rakúsko), v zastúpení: M.-R. Petsche a M. Grötschl, advokáti,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. marca 2018 (vec R 510/2017-1) týkajúcemu sa námietkového konania medzi spoločnosťou Bauer Radio a pánom Weinsteinom,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia L. Madise a R. Frendo (spravodajkyňa),

tajomník: P. Cullen, referent,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 10. júla 2018,

so zreteľom na námietku neprípustnosti, ktorú vzniesol EUIPO podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 10. októbra 2018,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania podané do kancelárie Všeobecného súdu 10. októbra 2018,

so zreteľom na uznesenie o spojení na spoločné konanie o veci samej 12. februára 2019,

so zreteľom na vyjadrenie EUIPO k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 24. apríla 2019,

so zreteľom na zmenu zloženia komôr Všeobecného súdu,

po pojednávaní zo 16. januára 2020,

so zreteľom na uznesenie z 25. februára 2020 o opätovnom začatí ústnej časti konania,

so zreteľom na písomné otázky Všeobecného súdu účastníkom konania a na odpovede na tieto otázky podané do kancelárie Všeobecného súdu 13., 16. a 19. marca 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok[1]

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 15. novembra 2013 podal vedľajší účastník konania, pán Simon Weinstein, prihlášku ochrannej známky Európskej únie na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1), v znení zmien [nahradeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)].

2 Prihlasovanou ochrannou známkou je slovné označenie MUSIKISS.

3 Služby uvedené v prihláške patria do tried 35, 41 a 45 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a pre každú z uvedených tried zodpovedajú tomuto opisu:

– trieda 35: „Reklama (aj on-line), predovšetkým inzeráty (pre tretie subjekty); sprostredkovanie personálu a pracovných miest, predovšetkým v súvislosti s hudbou alebo pre hudobne zainteresovaných; maloobchodné a veľkoobchodné služby (aj on-line) pre tovary a služby v hudobnej oblasti“,

– trieda 41: „Organizácia, koordinácia a organizovanie rekreačných podujatí; objednávanie podujatí; hudobné predstavenia, spievanie, (krátke)filmy, rozhlasové a televízne programy a kultúrne vysielania; rezervácia a predpredaj vstupeniek na podujatia; zostavovanie, zbieranie, správa a poskytovanie údajov v súvislosti s hudbou alebo pre záujemcov o hudbu (aj prostredníctvom on-line prehľadateľných databáz alebo cez aplikácie)“,

– trieda 45: „Sociálne služby, menovite sprostredkovanie spoločenstiev záujmov a známostí prostredníctvom sociálnych sietí“.

4 Prihláška ochrannej známky bola zverejnená 24. februára 2014 vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 2014/036.

1 Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

5 Dňa 23. mája 2014 podala žalobkyňa, Bauer Radio Ltd, na základe článku 41 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 46 nariadenia 2017/1001) námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre tovary a služby uvedené v bode 3 vyššie.

6 Námietka sa zakladala na týchto starších ochranných známkach:

– séria siedmich obrazových ochranných známok Spojeného kráľovstva, prihlásených 24. augusta 2006 a zapísaných 17. októbra 2008 pod číslom 2430834, označujúcich najmä služby v oblasti „vysielania; rozhlasového vysielania; rozhlasového vysielania a prenosu rozhlasových programov“, patriace do triedy 38, a služby v oblasti „organizácie, riadenia a tvorby predstavení, podujatí, výstav a slávností; organizovania podujatí na kultúrne a zábavné účely; rozhlasovej zábavy“, patriace do triedy 41, v súvislosti s ktorými odvolací senát dospel k záveru o riadnom používaní:

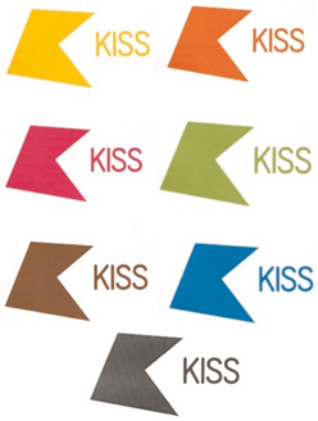

– slovná ochranná známka Spojeného kráľovstva KISS, prihlásená 17. septembra 2013 a zapísaná 28. februára 2014 pod číslom 3022390, označujúca najmä tovary a služby patriace do tried 9 a 41 a zodpovedajúce pre každú z týchto tried tomuto opisu:

  – trieda 9: „Počítačové softvérové aplikácie (sťahovateľné); počítačové softvérové aplikácie (sťahovateľné) pre mobilné prístroje; počítačové softvérové aplikácie (sťahovateľné) pre telefóny a tablety; Počítačový softvér používaný ako aplikačné programovacie rozhranie (API)“,

  – trieda 41: „Sprístupňovanie softvérových aplikácií prostredníctvom webovej stránky; zábavné služby poskytované prostredníctvom webovej stránky; rozhlasové zábavné služby poskytované prostredníctvom webovej stránky; súťaže poskytované prostredníctvom webovej stránky; poskytovanie informácií o športových, kultúrnych a zábavných činnostiach dostupných prostredníctvom softvérových aplikácií; poskytovanie hudby a zábavy dostupných prostredníctvom softvérových aplikácií; poskytovanie rozhlasových programov dostupných prostredníctvom softvérovými aplikáciami; služby rozhlasovej zábavy dostupné prostredníctvom softvérových aplikácií; organizovanie súťaží dostupných prostredníctvom softvérových aplikácií“.

7 Na podporu námietky boli uvedené dôvody stanovené v článku 8 ods. 1 písm. b) a v článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001].

8 Žalobkyňa poukazovala na rozlišovaciu spôsobilosť a dobré meno starších ochranných známok v Spojenom kráľovstve pre všetky tovary a služby, na ktoré sa vzťahujú tieto ochranné známky, a tvrdila, že používanie prihlasovanej ochrannej známky by neoprávnene získalo prospech z uvedenej spôsobilosti a uvedeného dobrého mena a poškodzovalo by ich.

9 Rozhodnutím zo 17. januára 2017 námietkové oddelenie čiastočne vyhovelo námietke na základe článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a zamietlo prihlášku pre tieto služby:

– trieda 35: „Služby maloobchodného a veľkoobchodného predaja (tiež on-line) tovarov a služieb v oblasti hudby“,

– trieda 41: „Organizovanie, koordinácia a poskytovanie rekreačných podujatí; rezervácia podujatí; hudobné predstavenia, spev, krátke filmy, rozhlasové a televízne programy a kultúrne vysielania; rezervácia a predpredaj vstupeniek na podujatia; zostavovanie, zbieranie, správa a poskytovanie údajov súvisiacich s hudbou alebo pre záujemcov o hudbu (aj prostredníctvom on-line vyhľadávania databáz alebo aplikácií)“,

– trieda 45: „Sociálne služby, menovite sprostredkovanie spoločenstiev záujmov a známostí prostredníctvom sociálnych sietí“.

10 Námietka bola zamietnutá a prihláška ochrannej známky bola povolená pre služby v oblasti „reklamy (tiež on-line), najmä oznamov (pre tretie osoby); sprostredkovania personálu a zamestnania najmä v súvislosti s hudbou alebo pre amatérov hudby“, patriace do triedy 35.

11 Vedľajší účastník konania 14. marca 2017 podal proti rozhodnutiu námietkového oddelenia odvolanie na EUIPO podľa článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 (teraz články 66 až 71 nariadenia 2017/1001).

12 Dňa 18. júla 2017 podala žalobkyňa proti rozhodnutiu námietkového oddelenia subsidiárne odvolanie podľa článku 8 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 216/96 z 5. februára 1996, ktorým sa ustanovuje rokovací poriadok odvolacích senátov Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (Ú. v. ES L 28, 1996, s. 11; Mim. vyd. 017/001, s. 221).

13 Rozhodnutím zo 14. marca 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) prvý odvolací senát EUIPO zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia a vrátil mu vec „na ďalšie konanie na základe článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009“.

14 Pokiaľ ide o uplatnenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, odvolací senát konštatoval, že niektoré služby uvedené v prihláške boli odlišné od služieb, na ktoré sa vzťahuje staršia slovná ochranná známka, a preto pre tieto služby nemohla existovať pravdepodobnosť zámeny. Rozhodnutie námietkového oddelenia bolo teda zrušené v rozsahu, v akom ich toto oddelenie považovalo za podobné. Služby, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka a pre ktoré bolo uvedené rozhodnutie zrušené, boli:

– trieda 35: „Služby maloobchodného a veľkoobchodného predaja (tiež on-line) tovarov a služieb v oblasti hudby“,

– trieda 45: „Sociálne služby, menovite sprostredkovanie spoločenstiev záujmov a známostí prostredníctvom sociálnych sietí“.

15 Odvolací senát okrem toho dospel k záveru, že služby ako „reklama (tiež on-line), najmä inzercie (pre tretie osoby); sprostredkovanie personálu a zamestnania najmä v súvislosti s hudbou alebo pre amatérov hudby“, patriace do triedy 35, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, sa odlišovali od služieb, na ktoré sa vzťahujú staršie ochranné známky. V dôsledku toho bolo subsidiárne odvolanie žalobkyne zamietnuté, pokiaľ ide o otázku podobnosti dotknutých služieb.

16 Pokiaľ ide o „služby maloobchodného a veľkoobchodného predaja (tiež on-line) tovarov a služieb v oblasti hudby“, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka a ktoré patria do triedy 35, odvolací senát v bode 51 napadnutého rozhodnutia usúdil, že sú málo podobné službám žalobkyne zaradeným do triedy 41, na ktoré sa vzťahuje staršia slovná ochranná známka.

17 Pokiaľ ide o služby ako „organizovanie, koordinácia a poskytovanie rekreačných podujatí; rezervácia podujatí; hudobné predstavenia, spev, krátke filmy, rozhlasové a televízne programy a kultúrne vysielania; rezervácia a predpredaj vstupeniek na podujatia; zostavovanie, zbieranie, správa a poskytovanie údajov súvisiacich s hudbou alebo pre záujemcov o hudbu (aj prostredníctvom on-line vyhľadávania databáz alebo aplikácií)“, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka a patria do triedy 41, odvolací senát ich považoval za zhodné so službami alebo veľmi podobné službám patriacim do triedy 41, na ktoré sa vzťahuje staršia slovná ochranná známka.

18 Odvolací senát tiež usúdil, že služby ako „zostavovanie, zbieranie, správa a poskytovanie údajov súvisiacich s hudbou alebo pre záujemcov o hudbu (aj prostredníctvom on-line vyhľadávania databáz alebo aplikácií)“, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, sú podobné službám patriacim do triedy 41, na ktoré sa vzťahujú staršie obrazové ochranné známky ako sériové ochranné známky a pre ktoré sa preukázalo riadne používanie.

19 Pokiaľ ide o služby „organizovania, koordinácie a poskytovania rekreačných podujatí; rezervácie podujatí; hudobných predstavení, spevu, krátkych filmov, rozhlasových a televíznych programov a kultúrnych vysielaní; rezervácie a predpredaja vstupeniek na podujatia“, patriace do triedy 41, odvolací senát usúdil, že tieto služby sú zhodné so službami patriacimi do triedy 41, na ktoré sa vzťahuje séria starších obrazových ochranných známok, pre ktoré sa preukázalo riadne používanie.

20 Pokiaľ ide o pravdepodobnosť zámeny, odvolací senát konštatoval, že stupeň vizuálnej a fonetickej podobnosti medzi predmetnými označeniami je nízky a že nemôže existovať pravdepodobnosť zámeny ani v prípade služieb, ktoré boli považované za zhodné alebo podobné v prípade neexistencie dobrého mena starších ochranných známok. V dôsledku toho zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia v rozsahu, v akom konštatovalo, že vo vnímaní príslušnej skupiny verejnosti existuje takáto pravdepodobnosť zámeny pre zhodné alebo podobné služby, bez ohľadu na údajné dobré meno, ktoré by uvedené ochranné známky mohli mať.

21 Vzhľadom na tieto úvahy odvolací senát usúdil, že námietkové oddelenie musí vykonať úplné a dôkladné posúdenie pravdepodobnosti zámeny podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, a to s prihliadnutím na požiadavku dobrého mena starších ochranných známok vzhľadom na všetky dôkazy, ktoré mu boli predložené na základe článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.

22 Pokiaľ ide o sériu starších obrazových ochranných známok, odvolací senát v bodoch 81 a 82 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že „stupeň podobnosti medzi [týmito ochrannými známkami] a prihlasovanou ochrannou známkou je ešte nižší“, a prijal analogické odôvodnenie.

23 Odvolací senát navyše zastáva názor, že námietkové oddelenie sa dopustilo nesprávneho posúdenia, keď dospelo k záveru, že skupiny verejnosti, ktorým boli určené služby, o ktorých rozhodlo, že sú odlišné v prihláške a v špecifikáciách starších ochranných známok, sa nezhodovali. V dôsledku toho zrušil rozhodnutie uvedeného oddelenia, pokiaľ ide o článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.

24 Napokon odvolací senát v bode 114 napadnutého rozhodnutia spresnil, že „keďže sa vec vracia námietkovému oddeleniu a ešte nebolo vydané konečné rozhodnutie, toto rozhodnutie [možno] napadnúť odvolaním spolu s konečným rozhodnutím o námietke“.

Návrhy účastníkov konania

25 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania.

26 V rámci námietky neprípustnosti EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:

– vyhlásil žalobu za neprípustnú,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

27 EUIPO vo svojom vyjadrení k žalobe navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

28 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

– vyhlásil žalobu za neprípustnú,

– subsidiárne zamietol žalobu vo veci samej,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

Úvodné úvahy

29 Vedľajší účastník konania na pojednávaní 16. januára 2020 tvrdil, že keďže sa námietka proti zápisu ochrannej známky Európskej únie MUSIKISS zakladá na starších ochranných známkach Spojeného kráľovstva, táto námietka musí byť v prípade, ak Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska vystúpi bez dohody z Európskej únie, zamietnutá z dôvodu, že tieto posledné uvedené ochranné známky už nebudú požívať rovnakú ochranu a v dôsledku toho sa žaloba podaná na Všeobecnom súde stane bezpredmetnou.

30 Po vystúpení Spojeného kráľovstva z Únie Všeobecný súd prostredníctvom opatrení na zabezpečenie priebehu konania prijatých v súlade s článkom 89 svojho rokovacieho poriadku vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k uplatneniu článku 127 dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 7, ďalej len „dohoda o vystúpení“), ako aj k rozsudkom z 29. novembra 2018, Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO (C-340/17 P, neuverejnený, EU:C:2018:965), a z 30. januára 2020, Grupo Textil Brownie/EUIPO – The Guide Association (BROWNIE) (T-598/18, EU:T:2020:22).

31 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že 1. februára 2020 nadobudla platnosť dohoda o vystúpení, ktorá definuje spôsoby vystúpenia Spojeného kráľovstva z Únie. Táto dohoda stanovuje prechodné obdobie od 1. februára do 31. decembra 2020, ktoré môže byť predĺžené najviac o jeden alebo dva roky (ďalej len „prechodné obdobie“).

32 Článok 127 dohody o vystúpení stanovuje, že pokiaľ nie je stanovené inak, počas prechodného obdobia sa právo Únie naďalej uplatňuje na území Spojeného kráľovstva.

33 Z toho vyplýva, ako to pripúšťajú účastníci konania vo svojich písomných odpovediach na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, že vzhľadom na to, že v dohode o vystúpení nie je stanovené inak, nariadenie 2017/1001 sa naďalej uplatňuje na ochranné známky Spojeného kráľovstva, a preto staršie ochranné známky zapísané žalobkyňou v tomto štáte naďalej až do konca prechodného obdobia požívajú rovnakú ochranu ako v prípade, ak by Spojené kráľovstvo nevystúpilo z Únie.

34 Tento záver potvrdzuje skutočnosť, že existencia relatívneho dôvodu námietky sa musí posudzovať v okamihu podania prihlášky ochrannej známky Európskej únie, proti ktorej bola námietka vznesená (rozsudok z 30. januára 2020, BROWNIE, T-598/18, EU:T:2020:22, bod 19).

35 Skutočnosť, že staršia ochranná známka by mohla stratiť štatút ochrannej známky zapísanej v členskom štáte v okamihu po podaní prihlášky ochrannej známky Európskej únie, najmä po prípadnom vystúpení dotknutého členského štátu z Únie, je v zásade irelevantná pre rozhodnutie o námietke (rozsudok z 30. januára 2020, BROWNIE, T-598/18, EU:T:2020:22, bod 19).

36 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci k dátumu vydania tohto rozsudku vystúpenie Spojeného kráľovstva z Únie nemá vplyv na ochranu, ktorú požívajú staršie ochranné známky ako ochranné známky Európskej únie. Na týchto ochranných známkach sa preto ešte môžu zakladať námietky proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky.

37 Pokiaľ ide o otázku vznesenú vedľajším účastníkom konania na pojednávaní týkajúcu sa záujmu žalobkyne na konaní po vystúpení Spojeného kráľovstva z Únie, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry predpokladom záujmu na konaní je, že samotné zrušenie aktu má byť spôsobilé vyvolať právne následky, a teda žaloba by mala svojím výsledkom priniesť prospech tomu, kto ju podal (pozri rozsudok zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 55 a citovanú judikatúru). O to viac v prejednávanej veci vzhľadom na dohodu o vystúpení staršie ochranné známky Spojeného kráľovstva naďalej požívajú rovnakú ochranu až do konca prechodného obdobia. Uvedené vystúpenie nemá teda vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia voči žalobkyni, takže žalobkyňa si zachováva svoj záujem domáhať sa zrušenia tohto rozhodnutia.

38 Z toho vyplýva, že prejednávaná vec si zachováva svoj predmet napriek vystúpeniu Spojeného kráľovstva z Únie.

O prípustnosti žaloby

39 EUIPO a vedľajší účastník konania uvádzajú dva dôvody neprípustnosti, pričom prvý sa zakladá na článku 66 ods. 2 nariadenia 2017/1001 a na všeobecnej zásade správneho práva, podľa ktorej môžu byť predmetom odvolania len rozhodnutia vyjadrujúce konečné stanovisko správneho orgánu, a druhý na článku 72 ods. 4 uvedeného nariadenia, podľa ktorého „žalobu môže podať každý účastník konania pred odvolacím senátom, ak mu jeho rozhodnutím nebolo vyhovené“.

O námietke neprípustnosti založenej na článku 66 ods. 2 nariadenia 2017/1001 a na všeobecnej zásade správneho práva, podľa ktorej len rozhodnutia vyjadrujúce konečné stanovisko správneho orgánu môžu byť predmetom žaloby

40 EUIPO tvrdí, že v súlade s článkom 66 ods. 2 nariadenia 2017/1001 proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie nekončí, pokiaľ ide o jedného z účastníkov konania, možno podať odvolanie iba spolu s odvolaním proti rozhodnutiu vo veci samej, pokiaľ takéto rozhodnutie nestanovuje možnosť samostatného odvolania.

41 EUIPO a vedľajší účastník konania sa domnievajú, že napadnutým rozhodnutím sa konanie vo vzťahu k žalobkyni neskončila a že v dôsledku toho nevyjadruje konečné stanovisko EUIPO k prihlasovanej ochrannej známke. Podľa EUIPO, hoci sa článok 66 ods. 2 nariadenia 2017/1001 ako taký netýka žalôb podaných na Všeobecný súd, treba ho považovať za vyjadrenie všeobecnej zásady správneho práva Únie, podľa ktorej správny akt nemôže byť predmetom preskúmania, ak nepredstavuje vyjadrenie konečného stanoviska prijatého správnym orgánom Únie.

42 EUIPO a vedľajší účastník konania tvrdia, že napadnutým rozhodnutím námietkové oddelenie malo možnosť posúdiť dobré meno starších ochranných známok a na tomto základe posúdiť pravdepodobnosť zámeny medzi kolidujúcimi ochrannými známkami, takže žalobkyňa bude mať prípadne možnosť najprv napadnúť nové rozhodnutie uvedeného oddelenia pred odvolacím senátom a potom podať žalobu na Všeobecný súd proti rozhodnutiu tohto senátu.

43 V tejto súvislosti treba konštatovať, ako pripúšťa EUIPO, že článok 66 ods. 2 nariadenia 2017/1001 sa netýka konaní pred Všeobecným súdom, ale žalôb podaných na odvolacie senáty EUIPO proti rozhodnutiam prijatým jeho prvými inštanciami. Naopak žaloba podaná na Všeobecný súd proti rozhodnutiam uvedených senátov je upravená v článku 72 uvedeného nariadenia. Na rozdiel od toho, čo tvrdí EUIPO, preto nemožno prípustnosť žalôb podaných proti rozhodnutiam odvolacích senátov na Všeobecnom súde preskúmať z hľadiska článku 66 ods. 2 tohto nariadenia [rozsudok zo 16. apríla 2018, Polski Koncern Naftowy Orlen/EUIPO (Vzhľad čerpacej stanice), T-339/15 až T-343/15, neuverejnený, EU:T:2018:192, bod 28].

44 Pokiaľ ide o tvrdenie EUIPO a vedľajšieho účastníka konania založené na všeobecnej zásade správneho práva Únie, podľa ktorej správny akt nemôže byť predmetom preskúmania, ak nie je vyjadrením konečného stanoviska prijatého správnym orgánom Únie, treba najprv uviesť, že takúto všeobecnú zásadu práva súd Únie neuznal. Hoci je pravda, že žaloba podaná proti prípravnému aktu nie je prípustná v rozsahu, v akom sa netýka aktu predstavujúceho konečné stanovisko správneho orgánu prijaté na konci konania, súd Únie už pripustil prípustnosť žaloby proti aktom, ktoré nestanovujú konečné stanovisko správneho orgánu, ale ktorých použitie pre ich adresáta odôvodňuje, aby sa tieto akty nepovažovali len za prípravné akty. Okrem toho nikdy nebolo rozhodnuté, že rozhodnutie odvolacieho senátu má povahu prípravného aktu, aj keď po zrušení rozhodnutia námietkového oddelenia vrát vec na preskúmanie tomuto oddeleniu. Článok 72 nariadenia 2017/1001 totiž tým, že stanovuje, že „proti rozhodnutiu odvolacieho senátu o odvolaní možno podať žalobu na Všeobecnom súde“, nerozlišuje medzi týmito rozhodnutiami podľa toho, či predstavujú konečné stanovisko oddelenia EUIPO.

45 V každom prípade podľa článku 71 ods. 2 nariadenia 2017/1001 ak odvolací senát vráti vec na ďalšie konanie oddeleniu, voči ktorého rozhodnutiu bolo podané odvolanie, toto oddelenie je viazané právnym posúdením odvolacieho senátu, pokiaľ je skutkový stav rovnaký (rozsudok zo 16. apríla 2018, Vzhľad čerpacej stanice, T-339/15 až T-343/15, neuverejnený, EU:T:2018:192, bod 31). Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci závery a dôvody napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o podobnosť tovarov a služieb, podobnosť označení a pravdepodobnosť zámeny v prípade neexistencie údajného dobrého mena starších ochranných známok, predstavujú konečné stanovisko tohto senátu k týmto skutočnostiam sporu, ktoré zaväzuje námietkové oddelenie, ktoré je teraz poverené preskúmaním otázky dobrého mena podľa článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009. Žalobkyňa preto mohla napadnúť konečné závery tohto senátu bez toho, aby musela čakať na pokračovanie v konaniach pred uvedeným oddelením, aby potom mohla podaním žalôb začať konanie pred tým istým senátom a prípadne následne na Všeobecnom súde proti novému rozhodnutiu. Z toho vyplýva, že predpoklad všeobecnej zásady práva Únie, na ktorú sa odvoláva EUIPO, podľa ktorej môžu byť predmetom žaloby len rozhodnutia vyjadrujúce konečné stanovisko správneho orgánu, nemôže v žiadnom prípade odôvodňovať neprípustnosť tejto žaloby.

46 Z toho vyplýva, že tejto prvej námietke neprípustnosti nemožno vyhovieť.

O námietke neprípustnosti založenej na článku 72 ods. 4 nariadenia 2017/1001

47 EUIPO a vedľajší účastník konania tvrdia, že žalobkyňa nemá záujem na konaní proti napadnutému rozhodnutiu, pretože toto rozhodnutie jej umožňuje, aby sa jej námietke v konečnom dôsledku vyhovelo vo vzťahu k všetkým dotknutým službám, vrátane tých, o ktorých sa rozhodlo, že sú odlišné, keďže odvolací senát dospel k záveru, že pravdepodobnosť zámeny by mohla existovať v prípade dobrého mena starších ochranných známok, pričom na to, aby bolo vydané konečné rozhodnutie podľa článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, bude musieť námietkové oddelenie toto dobré meno preskúmať. Tvrdia, že z tohto hľadiska sa nemožno domnievať, že napadnuté rozhodnutie nevyhovelo návrhom žalobkyne, takže samostatná žaloba podaná proti napadnutému rozhodnutiu nie je prípustná v zmysle článku 72 ods. 4 nariadenia 2017/1001, ktorý stanovuje, že žalobu na Súdny dvor môže podať každý účastník konania pred odvolacím senátom, ak mu jeho rozhodnutím nebolo vyhovené.

48 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry sa rozhodnutie odvolacieho senátu musí považovať za rozhodnutie, ktorým sa vyhovelo návrhom jedného z účastníkov konania pred týmto senátom, keď vyhovie návrhu tohto účastníka konania na základe jedného z dôvodov zamietnutia zápisu alebo neplatnosti ochrannej známky, či všeobecne len na základe časti argumentácie uplatnenej uvedeným účastníkom konania, ak by aj opomenulo preskúmať ostatné dôvody alebo tvrdenia uvedené tým istým účastníkom konania, alebo ich odmietlo [pozri rozsudok z 25. septembra 2015, Copernicus-Trademarks/ÚHVT – Bolloré (BLUECO), T-684/13, EU:T:2015:699, bod 28 a citovanú judikatúru].

49 Z bodu 110 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že odvolací senát zamietol subsidiárne odvolanie žalobkyne, ktorým napadla posúdenie obsiahnuté v rozhodnutí námietkového oddelenia, podľa ktorého služby v oblasti „reklamy (tiež on-line), najmä oznamov (pre tretie osoby); sprostredkovania personálu a zamestnania najmä v súvislosti s hudbou alebo pre amatérov hudby“, patriace do triedy 35 a na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, sa odlišovali od služieb, na ktoré sa vzťahujú staršie ochranné známky. Ďalej uvedený senát na jednej strane vyhovel odvolaniu vedľajšieho účastníka konania v rozsahu, v akom sa domáhal zrušenia rozhodnutia tohto oddelenia, a na druhej strane zamietol subsidiárne odvolanie žalobkyne, pokiaľ ide o otázku podobnosti služieb. Žalobkyňa teda nemala úspech vo svojich návrhoch pred týmto senátom. Navyše treba pripomenúť, že rozhodnutie uvedeného oddelenia zrušené tým istým senátom čiastočne vyhovelo návrhom žalobkyne v rozsahu, v akom vyhovelo jej námietke proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre všetky služby patriace do tried 41 a 45, ako aj pre niektoré služby patriace do triedy 35, a to „maloobchodné a veľkoobchodné služby (aj on-line) pre tovary a služby v hudobnej oblasti“.

50 Okrem toho treba konštatovať, že odvolací senát nevyhovel návrhom žalobkyne v rôznych bodoch.

51 Po prvé odvolací senát odmietol tvrdenia žalobkyne týkajúce sa podobnosti služieb, keď dospel k záveru, že niektoré služby patriace do tried 35 a 45, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, sú odlišné od služieb, na ktoré sa vzťahujú staršie ochranné známky (pozri body 14 a 15 vyššie).

52 Po druhé odvolací senát na rozdiel od toho, čo pred ním tvrdila žalobkyňa, konštatoval, že v prípade všetkých služieb, ktoré boli považované za zhodné alebo podobné, je stupeň podobnosti medzi označeniami nízky, takže nemôže existovať pravdepodobnosť zámeny v prípade neexistencie dobrého mena starších ochranných známok. Za týchto podmienok právo žalobkyne namietať proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky v celom rozsahu záviselo podľa napadnutého rozhodnutia od dobrého mena starších ochranných známok, takže sa nemožno domnievať, že napadnuté rozhodnutie vyhovelo návrhom žalobkyne, a to tým skôr, že dôkazné bremeno týkajúce sa dobrého mena, ktoré nesie žalobkyňa, sa môže ukázať ako ťažko splniteľné.

53 Z toho vyplýva, že tento druhý dôvod neprípustnosti nemožno prijať.

54 Námietky neprípustnosti, ktoré vzniesli EUIPO a vedľajší účastník konania, treba preto zamietnuť.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Bauer Radio Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

Gervasoni Madise Frendo

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. septembra 2020.

Súdny tajomník
E. Coulon

Predseda